

agga ei soudnud suggise mälest, ja et kül.
Moisatvannemad kannatasid, siiski läks
võlg ikka suremaks. Ta olli kül nüüd man-
nemaks sanud, agga ta ei läinud targemaks.
Võobmust peast olli mees ikka veel uhyt ja
surelinne, ja hakkas heamelega riido teis-
tega, mis läbbi siis mondakord teistest hirm-
sa te pessa sai. Hullust melejst kippus ta il-
masjata iggaühhe peale, ka ükskord Sab-
stegi peale, kes kõrto soomaiale tussid. Need
läksid moisa faebama ja Tomas sai moisas
rängaste niiheldud. Jomisse himmo läb-
bi hakkas ta ka moóra osja külge putuma,
ja teised wargad melitasid tedda, margust
wastowötma. Agga margus touis, ja
Tomas sai jälle moisas taskeste hirme. Mae-
sel olli küt halle meel, agaa e naene saan
tedda ennam õige tele, eggas moistmud maja
ja perre toimetada. Keiget olli pudo ja perre
läks hukka. Seal ligaidal peti ta Lanta;
egaa sealt Tomas õrraiänud. Hra hobbo-
sega läks senia, müüs hobbose Kolmeküm-
ne

ne hõb'e rubla eest õrra, ja piddi teisel pâ-
mal teise jäalle ostma. Agga tühhi tagga!
Tomas tömbas företus, kus ilm kous olli,
kesk öni peale, nimaks mässinud, uinus ta
maggama, ja teine fawval peitis tulli, ja
marrastas kaela kottist, rabba kusro õrra.
Tomas näggi teisel hommikul, et ta rahbast
ja hobbosest ilma, üsna sant olli. Kül kae-
bas nüüd takka ja kulas járrele, agga —
mis nüud, olli nüud —! ja kes jou-
dis hulga rahiva seas warga õrratunda? —
Galla läks ta kolo; naene nüüd; ja mois-
atvannemad olid furjad ta peale. Misga
piddi ta nüüd maia piddama? Moisa polest
moeli paar hârgi ja kaks muistikast võlla eest
õrra, ja Tomas, kellel agga üks manna
hobbone veel olli, sai perrest lahti ja pandi
teiste sulaaseks. Naene läks teise perre sau-
na, omma koline lapsega ellama, ja piddi
kätte naiul, waesel misil, ennast ja omniaid
lapsed eitima. Keik olli nohka pandud.
Tomas piddi nüüd Moisas teul käima ja